

Sygn. akt IV U 597/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 marca 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	stażysta Renata Olędzka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 4 marca 2015r. w S.

odwołania T. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 11 kwietnia 2014 r. Nr (...)

w sprawie T. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo T. M. do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w okresie od 1 lutego 2014r. do 1 lutego 2015r.

Sygn. akt: IV U 597/14 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 11 kwietnia 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.57 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił T. M. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, że u wymienionego nie stwierdzono niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył T. M. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu stanowiska wskazał, że decyzja organu rentowego jest dla niego krzywdząca. Z zawodu jest mechanikiem maszyn rolniczych, ale nigdy go nie wykonywał. Przez cały czas pracował jako kierowca, początkowo samochodów ciężarowych, a następnie autobusów. Schorzenia, na które cierpi powodują, że nie jest w stanie wykonywać żadnej pracy. Posiada poważne schorzenie kręgosłupa, które powoduje, że nie jest w stanie wytrzymać długo w pozycji siedzącej, ponadto drętwieją mu palce prawej ręki, boli go prawa noga i ma problemy z chodzeniem. W tych okolicznościach decyzja organu rentowego powinna być zmieniona (odwołanie k.1).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia Komisji Lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 3 kwietnia 2014r., która nie stwierdziła u ubezpieczonego niezdolności do pracy, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę tej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.4-5).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony T. M. do 31 stycznia 2014r. uprawniony był do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy (decyzja z 19 września 2013r. o ustaleniu prawa do renty na okres do 31 stycznia 2014r. k.100 akt rentowych). W dniu 15 stycznia 2014r. ubezpieczony wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres (wniosek k.104a akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 11 lutego 2014r. ustalił, że ubezpieczony jest niezdolny do pracy i celowe jest przekwalifikowanie zawodowe ze względu na niezdolność do pracy w dotychczasowym zawodzie (orzeczenie Lekarza Orzecznika z 11 lutego 2014r. k.106 akt rentowych).

Na skutek sprzeciwu ubezpieczonego od powyższego orzeczenia Lekarza Orzecznika ubezpieczony skierowany został na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 3 kwietnia 2014r. ustaliła, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (sprzeciw ubezpieczonego od orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS k.107 i orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z 3 kwietnia 2014r. k.110 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 11 kwietnia 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (decyzja z 11 kwietnia 2014r. k.111 akt rentowych).

Ubezpieczony ma 49 lat i wykształcenie zawodowe – mechanik maszyn rolniczych. Ubezpieczony nie pracował w wyuczonym zawodzie. Przez 16 lat pracował jako kierowca, na początku samochodów ciężarowych, a następnie autobusów. W 2006r. doznał urazu w wyniku upadku z ciągnika i od 24 stycznia 2008r. uprawniony był do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy. Od tego czasu nie pracuje zawodowo (kwestionariusz dotyczący okresów składkowych i nieskładkowych oraz świadectwa pracy k.5, 7 i 11 akt rentowych, decyzja o ustaleniu prawa do renty od 24 stycznia 2008r. k.35-38 akt rentowych, wyjaśnienia ubezpieczonego k.38v akt sprawy – nagranie od minuty 1 do 3).

Ubezpieczony przeszedł złamanie nasady dalszej kości piszczelowej prawej z następstwami w postaci zmian zwyrodnieniowych stawu skokowo-goleniowego, z ograniczeniem ruchomości, dolegliwościami bólowymi i niewydolnością chodu. Ponadto cierpi na przewlekłe dolegliwości bólowe odcina lędźwiowego i szyjnego kręgosłupa w przebiegu wielopoziomowej dyskopatii i zmian zwyrodnieniowych, bez objawów ubytkowych. Badanie ubezpieczonego wykazało chód mocno utykający na prawą kończynę dolną oraz ograniczenia ruchomości stawu skokowo-goleniowego. Badania (...) kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego wykazują wielopoziomowe dyskopatie uciskające korzenie nerwowe. Stan zaawansowania w/w schorzeń narządu ruchu powoduje, że ubezpieczony jest w dalszym ciągu częściowo niezdolny do pracy od 1 lutego 2014r. przez 12 miesięcy, a zatem do 1 lutego 2015r. Nie może bowiem pracować w zawodzie kierowcy, a także wykonywać pracy wymagającej dłuższego stania, chodzenia, pracy na wysokości (opinia biegłych z zakresu ortopedii i neurologii k.10 i 12 akt sprawy oraz opinia uzupełniająca tych samych biegłych k.23 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego T. M. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r., Nr 153, poz.1227 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w czasie zatrudnienia, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania zatrudnienia, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy. W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonego od decyzji organu rentowego odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymagało ustalenia, czy u ubezpieczonego jest w dalszym ciągu niezdolny do pracy i w jakim stopniu. W tym celu Sąd zasięgnął opinii specjalistów z zakresu medycyny. Sporządzona na tę okoliczność opinia zespołu biegłych z zakresu ortopedii i neurologii dała podstawy do ustalenia, że ubezpieczony jest w dalszym ciągu osobą częściowo niezdolną do pracy – od 1 lutego 2014r. przez 12 miesięcy, a zatem do 1 lutego 2015r. (opinia k.10, 12 i opinia uzupełniająca k.23). W złożonej opinii biegli rozpoznali u ubezpieczonego schorzenia narządu ruchu w postaci stanu po złamaniu nasady dalszej kości piszczelowej prawej z następstwami polegającymi na zmianach zwyrodnieniowych stawu skokowo-goleniowego, z ograniczeniem ruchomości, dolegliwościami bólowymi i niewydolnością chodu, a także w postaci przewlekłych dolegliwości bólowych odcinka lędźwiowego i szyjnego kręgosłupa w przebiegu wielopoziomowej dyskopatii i zmian zwyrodnieniowych. W ocenie biegłych taki stan narządu ruchu ubezpieczonego powoduje, że nie jest on w stanie wykonywać pracy kierowcy samochodów ciężarowych i autobusów, w toku której występują przeciążenia odcinka lędźwiowego kręgosłupa i która wymaga dobrej sprawności obu kończyn dolnych. Analizując opinię biegłych Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez lekarzy specjalistów z zakresu schorzeń występujących u ubezpieczonego, a ponadto poprzedzona była analizą dokumentacji medycznej ubezpieczonego i jego badaniem. Opinia jest spójna i należy uzasadniona.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477.14§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.